

[Maisted]

prøver på at opnå fordele med anarkistiske metoder.

Fordi man er i stand til at motivere og samle et tilstrækkeligt antal mennesker, skal det være lovligt at foretage ulovlige handlinger i dette land. Ja men det viser jo alt om, hvad disse partier mener med demokrati: kan de ikke ad parlamentarisk vej opnå løsninger i dette samfund, så er de parate til at bruge anarkistiske metoder, udemokratiske metoder, til at bryde den grundlov og de love, de selv har været med til at vedtage her i tinget.

(Kort bemærkning).

Lenger (VS):

Problemstillingen er ikke så simpel, som hr. Maisted opstiller den. Det, hr. Maisted og de borgerlige partier er ude på, er at gribe ind i bestemte foreningers rettigheder og deres ret til at beslutte, hvordan de vil anvende deres egne midler. Efter vores opfattelse betyder medlemskab af en forening, at man har nogle kollektive rettigheder umiddelbart i modsætning til individuelle rettigheder, men kollektive rettigheder er det, og det er nogle vigtige rettigheder.

Efter vores opfattelse baserer alle individuelle rettigheder sig på styrke, det vil sige kollektiv styrke. Kollektiv styrke udøves kun gennem kollektive rettigheder, bl.a. ret til strejke, ret til blokade, som er en kamptradition, arbejderklassen har opøvet gennem årtier, og som aldrig nogen sinde har givet anledning til problemer, før i 1970'erne, da de borgerlige partier satte deres offensiv ind. Derfor er der ingen modsætning mellem individuelle og kollektive rettigheder, tværtimod, de kollektive rettigheder er betingelsen for vores alle sammens individuelle rettigheder.

Hvorfor er det lige præcis politiske partier, man ikke vil finde sig i at foreninger giver støtte til? Hvorfor er det ikke andre formål, der berører ens overbevisning? Eller andre politiske formål, religiøse formål f.eks., modstand mod et motorvejsbyggeri i en boligforening eller i en grundejerforening, hvor nogle kan have en anden opfattelse?

Det er den politiske aktivitet, det er lige præcis de faglige organisationer, man er ude på at ramme. Det, man for alt i verden ikke vil acceptere fra de borgerlige partiers side,

er disse kollektive rettigheder. Men de er til gengæld for os helt grundlæggende, for ellers kunne vi godt sige farvel og tak til en lang række af vores individuelle rettigheder.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Der er noget, hr. Maisted totalt må have misforstået, siden han drager Sydafrika ind i det. Jeg er sandelig ikke tilhænger af, at i Sydafrika skal den ene fjerdedel, som udgør det hvide mindretal, kunne diktere de tre fjerdedele. Det kan man måske godt mene ud fra mindretalsbeskyttelsesprincipperne, men det er altså ikke min opfattelse. Jeg mener faktisk, at den ene fjerdedel, altså mindretallet, må rette sig efter flertallet, de tre fjerdedele. Sådan er min holdning til Sydafrika, hr. Maisted.

(Kort bemærkning).

Maisted (FD):

Jeg bebrejdede ikke partierne deres holdning til Sydafrika eller til Polen. Jeg fremhævede det hykleri, der lå i deres stillingtagen til disse ting, når de ikke vil have, at de samme spilleregler skal gælde her i landet. Lad mig blot nævne § 74 i grundloven:

»Alle indskrænkninger i den fri og lige adgang til erhverv, som ikke er begrundede i det almene vel, skal hæves ved lov.«

Grundlovens § 78, stk. 2:

»Foreninger, der virker ved eller søger at nå deres mål ved vold, anstiftelse af vold eller lignende strafbar påvirkning af anderledes tænkende, bliver at opløse ved dom.«

Tag den kommunale styrelseslovs § 61, stk. 1, hvorefter staten selvfølgelig kan gribe ind omgående over for kommunale myndigheder, der foretager ulovlige handlinger.

Alt dette er klar tale om, at vi har en præcis lovgivning i dette land, der fastsætter visse spilleregler. Men når disse socialistiske partier ikke ad parlamentarisk vej kan opnå det, de vil, så griber de til anarkistiske metoder og er klar til at bryde grundloven og eksisterende lovgivning. Det er det, det drejer sig om, hr. Gert Petersen!

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):